

Gældsbrevet, saaledes som en Panthaver normalt har Ret til. Spørgsmaalet, om han kan inddrive Fordringen, maa derfor bero paa de almindelige Regler om Pant.

De foreslaaede Regler stemmer i det hele med nugældende dansk Ret.

I svensk Ret gælder der ifølge Praksis den særlige Regel, at den blotte Ihænde-havelse af et Ordregældsbrev giver samme Legitimation som Besiddelsen af et Ihænde-havergældsbrev; men denne Regel ændres ved Udkastet.

Den i det svenske Udkasts sidste Punktum foreslaaede Regel findes ikke i de andre Udkast, idet den omhandler en speciel svensk Praksis med Hensyn til fornyet Anvendelse af Pantebreve, der er indfriet af Pantsætteren, uden at denne har faaet Transport paa Pantebrevet.

Til § 14.

Denne Paragraf indeholder navnlig Bestemmelser om Fortabelse af Rettigheder over (eksstinktiv Erhvervelse af) et Gælds-brev ved dets Overdragelse til en godtroende Erhverver.

De nugældende Regler herom, udledes af Bestemmelserne i Forordningerne af 9. Februar 1798 og 28. Juli 1841. Det antages herefter, at alle ældre Rettigheder over et rent *Ihændehavergældsbrev* fortages. Ved *Navnegældsbreve* (og Ordregældsbreve) tabes alle Rettigheder, der ikke er blevet tegnet paa Gældsbrevet. Den, der har faaet sin Ret tegnet paa Gældsbrevet, taber derimod ikke Retten, hvis Gældsbrevet overdrages videre af en uretmæssig Ihændehaver med falsk Transport, og heller ikke, hvis han selv overdrager det videre, men hans Overdragelse er ugyldig paa Grund af Umyndighed eller voldelig Tvang.

Selv ved Falsk, Umyndighed og voldelig Tvang er Vindikation dog udelukket ved *tinglyste Pantebreve*, der i saa Henseende følger samme Regler, som gælder for Veksler og Checks. Ligeledes begrænses Vindikationsretten af Reglerne i Forordning af 21. Juni 1844 om *Notering* af Statsobligationer og andre offentlige Effekter.

De i Udkastet foreslaaede Regler stemmer for Ihændehavergældsbrevs Vedkom-

mende med nugældende Ret. Med Hensyn til andre Omsætningsgældsbreve indeholder Udkastet derimod en væsentlig Ændring. I Forbindelse med det i § 11 indeholdte Forslag om, at Navnegældsbreve fremtidig overhovedet ikke skal være negotiable, foreslaas der videregaaende Eksstinktionsregler end nu, i det væsentlige svarende til Bestemmelserne i Tinglysningslovens § 28 — der vedblivende faar Gyldighed for tinglyste Pantebrevs Vedkommende. Naar man indskrænker Negotiabilitetens Omraade til kun at omfatte saadanne Gældsbreve, for hvilke det i Almindelighed har Betydning, at de kan omsættes, er det formentlig rigtigt at gøre disse fuldt egnede til at gaa i Omsætningen. Dette sker ved den nye Regel, der navnlig bevirker, at Gældsbrevet ikke kan vindiceres fra en Erhverver, der i god Tro har købt det med falsk Transport. Man kan saaledes gøre Partialobligationer, der udstedes paa Navn, sikkert omsættelige ved at forsyne dem med Ordreklausul.

Paragraffens 1ste Stykke indeholder Reglerne om Ihændehavergældsbreve. De her opstillede Betingelser for Eksstinktionen gælder ogsaa for andre Omsætningsgældsbreve, men maa for disses Vedkommende suppleres med de i 2det Stykke nævnte yderligere Betingelser.

Naar der tales om, at Overdrageren „manglede Ret til at raade over Gælds-brevet“, sigtes der herved dels til Tilfælde, hvor Erhververen har faaet Gælds-brevet overdraget af en anden end Fordringshaveren eller dennes befuldmægtigede — f. Eks. af en Tyv, der har stjålet Gælds-brevet fra Fordringshaveren, eller af en Person, der ved Svig har faaet Fordringshaveren til at overdrage Gælds-brevet til sig — dels til Tilfælde, hvor Overdragelsen vel er foretaget af Fordringshaveren, men hvor dennes Ret til at raade over Gælds-brevet var begrænset ved Trediemands Ret, f. Eks. ved Udlæg i Gælds-brevet eller ved Fordringshaverens Konkurs.

Derimod afgør Reglerne ikke, hvilken Virkning det har, at selve den umiddelbare Overdragelse til Erhververen er ugyldig; dette Spørgsmaal maa afgøres efter